

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสชาวเลาตีเอเซีย - หมายเลขสิบสอง

Jeff Pippenger
2025-12-17

หมายเลขสิบสอง

ความปรารถนาของข้าพเจ้าคือการนำเสนอคำพยานเชิงพยากรณ์ของโยเอลในลักษณะที่สามารถมองเห็นคำพยานของโยเอลได้ในสิ่งที่เปโตรกล่าวและกระทำในวันเพนเทคอสต์

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระคัมภีร์มีความชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่เปโตรกำลังกระทำและกล่าวในวันเพนเทคอสต์ แต่ข้าพเจ้ากำลังแสวงหาความเข้าใจว่าเปโตรกำลังเป็นแบบอย่างเชิงพยากรณ์ถึงสิ่งใดในประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายฤดู เมื่อท่านได้นำสารแห่งวันเพนเทคอสต์มาเสนอในกรอบของการสำเร็จตามพระธรรมโยเอล

เปโตรเป็นสัญลักษณ์ของชนที่เหลืออยู่ของพระเจ้า และได้ถูกพรรณนาไว้เพียงในวันเพนเทคอสต์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงที่ซีซารียาฟิลิปปีในมัทธิว 16 ด้วย

ซีซารียาฟิลิปปีตั้งอยู่ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งเป็นสามข้อที่แสดงถึงสงครามหนึ่งซึ่งได้สำเร็จเป็นครั้งแรกในช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์เมื่อซีซารียาฟิลิปปีมีนามว่า ปาเนียม

ข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าก่อนหน้าข้อสิบหก ซึ่งระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อสิบระบุถึงการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 ดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ข้อสิบถึงข้อสิบหก

เป็นภาพแทนช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และช่วงเวลานั้นคือ "ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น" ของข้อสี่สิบในบทเดียวกัน

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นในตัวอักษรหนา

1798

และในวาระแห่งอวสานนั้น กษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้าปะทะเขา:

1989

แต่บรรดานูตของเขาจะถูกปลุกเร้าขึ้น และจะรวบรวมกองกำลังมหาศาลมากมาย

และกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะยกมาสู่เขาดุจดวงพายุหมุน พร้อมด้วยรถรบ และพลม้า และเรือเป็นอันมาก

และเขาจะบุกเข้าไปในบรรดาประเทศต่าง ๆ และจะท่วมท้นและผ่านพ้นไป และผู้หนึ่งจะมาอย่างแน่นอน

และจะท่วมท้นและผ่านพ้นไป แล้วเขาจะกลับมา และถูกปลุกเร้าขึ้นอีก จนถึงป้อมปราการของเขา

ปี 2014 ยุทธการแห่งราฟิอา

แล้วกษัตริย์ฝ่ายใต้จะถูกกระตุ้นด้วยความพิโรธ และจะยกออกมาทำสงครามกับเขา

คือกับกษัตริย์ฝ่ายเหนือ; และเขาจะจัดกองทัพใหญ่ออกมา; แต่กองทัพนั้นจะถูกมอบไว้ในมือของเขา

และเมื่อเขาได้กำจัดกองทัพนั้นแล้ว ใจของเขาจะยกตัวขึ้น; และเขาจะโค่นล้มคนเป็นอันมากนับหมื่น ๆ;

แต่เขาจะไม่ได้รับกำลังเข้มแข็งจากสิ่งนั้น

ยุทธการที่พาเนียม (Caesarea Philippi)

เพราะว่ากษัตริย์แห่งทิศเหนือจะกลับมา และจะยกกองทัพอันมากกว่าครั้งก่อน และภายหลังจากหลายปีจะมายังแน่นอน พร้อมด้วยกองทัพใหญ่และทรัพย์สมบัติมากมาย

และในกาลเวลาเหล่านั้น จะมีคนเป็นอันมากลุกขึ้นต่อสู้กษัตริย์แห่งทิศใต้; ทั้งพวกโจรในหมู่ชนชาติของเจ้าก็จะยกตนขึ้นเพื่อสถาปนานิมนต์นั้นไว้; แต่พวกเขาจะล้มลง.

แล้วกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะเข้ามา ก่อแข็งเทินขึ้น และยึดนครที่มีป้อมปราการแข็งแรงที่สุดได้ ส่วนกำลังของฝ่ายใต้จะต้านทานไม่อยู่ ทั้งประชากรที่ทรงเลือกสรรของเขาจะต้านทานไม่อยู่ด้วย และจะไม่มีเรี่ยวแรงใดพอจะต้านทานได้เลย

กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

แต่ผู้ที่เข้ามาต่อสู้กับเขาจะกระทำตามใจปรารถนาของตนเอง และ “จะไม่มีผู้ใดยื่นหยัด” ต่อหน้าเขาได้; และ “เขาจะยืนอยู่” ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งจะถูกผลาญด้วยมือของเขา เขาจะเข้าไปในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ด้วย และหลายประเทศจะถูกโค่นล้ม; แต่ชนเหล่านี้จะพ้นจากมือของเขา คือ เอโดม โมอับ และหัวหน้าทั้งหลายแห่งบุตรของอัมโมน เขาจะเหยียดมือของเขาออกเหนือบรรดาประเทศต่าง ๆ ด้วย และแผ่นดินอียิปต์จะไม่พ้น Daniel 11:40, 10–16, 41, 42.

เมื่อเปโตรอยู่ ณ ซีซารียา ฟิลิปปี (Panium) ในเชิงคำพยากรณ์ และเมื่อถึงวันเพ็นเทคอสต์ อันเป็นเวลาของฝนชุกปลายฤดู เหตุการณ์นี้ย่อมกำหนดตำแหน่งของท่านไว้ใน “ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่” ของข้อที่สี่สิบ

ข้าพเจ้ามุ่งหมายจะกล่าวถึงสงครามยูเครนในปัจจุบันซึ่งเป็นภาพแทนในข้อที่สิบเอ็ดของบทที่สิบเอ็ด และสงครามปาเนียมที่จะมาถึงในข้อที่สิบสามถึงสิบห้า ซึ่งนำไปสู่สงครามโลกครั้งที่สาม อันเป็นเหตุการณ์ภายนอกระหว่างปี 1989 กับกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ในขณะนี้ เรากำลังระบุประวัติศาสตร์ของนูดสวรรค์องค์ที่สามตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 จนถึงการก่อตั้งคริสตจักรที่มีฐานะตามกฎหมายในปี ค.ศ. 1863.

เส้นนี้แสดงให้เห็นการมาถึงของนูดสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 9/11 (1844) จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ (1863) กฎหมายวันอาทิตย์ได้รับการจำลองแบบไว้โดยคำประกาศเลิกทาสซึ่งประกาศเสรีภาพ จึงเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งเสรีภาพจะถูกเพิกถอนไป เสรีภาพที่ได้รับการประกาศโดยประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันคนแรก เป็นแบบอย่างของเสรีภาพที่ถูกเพิกถอนโดยประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันคนสุดท้าย—ผู้ซึ่งตามคำพยากรณ์ถูกกำหนดให้กลายเป็นเผด็จการ ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์.

“เมื่อชนชาติของเราละทิ้งหลักการแห่งการปกครองของตนถึงขั้นตรากฎหมายวันอาทิตย์ โปเรตสแตนต์ก็จะจับมือกับอำนาจสันตะปาปาในการกระทำครั้งนี้; และนั่นย่อมไม่เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากการทำให้ทรราชนั้นมีชีวิตขึ้น ซึ่งได้เฝ้ารอโอกาสของตนอย่างกระหายมาเป็นเวลาช้านาน เพื่อจะผงาดขึ้นอีกครั้งสู่ระบอบเผด็จการอันกดขี่อย่างเต็มกำลัง” Testimonies, volume 5, 711.

ปี 742 ก่อนคริสตกาลเป็นประวัติศาสตร์อัลฟาซึ่งเริ่มต้นคำพยากรณ์เรื่องเวลาในอิสยาห์ 7 ข้อ 8 และบรรลุถึงความสำเร็จสมบูรณ์แบบโอเมกาในปี 1863. ในปี 742 อาหัส กษัตริย์แห่งอาณาจักรฝ่ายใต้คือยูดาห์ กำลังก้าวเข้าสู่สงครามกลางเมืองกับสิบเผ่าทางเหนือซึ่งประกอบกันเป็นอาณาจักรฝ่ายเหนือ. ประวัติศาสตร์ของปี 742 ก่อนคริสตกาลได้ถูกสำแดงไว้ในยูดาห์

แผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรแห่งพระคัมภีร์ ซึ่งมีชาวยิวตามตัวอักษรอาศัยอยู่ และในข้อความตอนนั้นถูกแทนโดยกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายและโธดเซลลา—ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของประวัติศาสตร์แบบโอเมกาในปี 1863. ประวัติศาสตร์แบบโอเมกาในปี 1863

สำเร็จเป็นจริงภายในช่วงเวลาที่ยิวหรืออเมริกาครอบครองอำนาจในฐานะสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก อาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์. สหรัฐอเมริกาเป็นแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งประกอบขึ้นด้วยคริสต์ศาสนิกายโปรเตสแตนต์ ผู้ซึ่งตามพระคัมภีร์แล้วเป็นยิวฝ่ายจิตวิญญาณ. สงครามกลางเมืองระหว่างเหนือกับใต้ในปี 742 ก่อนคริสตกาลในประวัติศาสตร์อัลฟา ใต้เป็นภาพประกอบของสงครามกลางเมืองระหว่างเหนือกับใต้ในประวัติศาสตร์แบบโอเมกาในปี 1863. พยานทั้งสองนี้ร่วมกันแสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ภายนอกที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณจะถูกแบ่งออกเป็นสองชนชั้นอีกครั้งหนึ่ง.

ในปี 742 ก่อนคริสตกาล

อำนาจฝ่ายเหนือได้เป็นตัวแทนของพันธมิตรระหว่างสิบเผ่าทางเหนือของอิสราเอลกับซีเรีย จึงเป็นแบบอย่างของการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับอำนาจภายนอก ดังที่สำเร็จเป็นจริงเมื่อการสนับสนุนของสันตะปาปาซึ่งหนุนระบบทาสได้ถูกมอบแก่รัฐฝ่ายใต้ซึ่งสนับสนุนระบบทาสในการสงครามกลางเมือง พันมิตรภายนอกของซีเรียในปี 742 ก่อนคริสตกาล และพันธมิตรภายนอกของสันตะปาปาในการสงครามกลางเมือง ซีให้เห็นถึงพันธมิตรระหว่างกลุ่มโลกาภิวัตน์ของโลกกับพรรคเดโมแครตสายโลกาภิวัตน์ในการทำสงครามต่อสู้กับ MAGA-ism ซึ่งเป็นสงครามที่เริ่มขึ้นในปี 2015 เมื่อประธานาธิบดีคนที่สี่และมั่งคั่งที่สุดได้ลุกขึ้นยืน และโดยการนั้นได้ปลุกปั่นอาณาจักรทั้งหมดของกรีเซีย ตามดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อ 2 การปลุกปั่นนั้นกำลังซีให้เห็นถึงการตื่นขึ้นของบรรดาคนต่างชาติในพระธรรมโยเอล "กรีเซีย" และ "คนต่างชาติ" เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจแห่งพญานาคซึ่งนำโลกไปสู่อาร์มาเกิดตอนโดยร่วมพันธมิตรกับสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จ

ในปี 2015

บรรดาคนต่างชาติได้ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นต่อการทรงเรียกเชิงพยากรณ์ไปยังหุบเขาเยโฮซาฟัทของโยเอล ซึ่งเขายังเรียกหุบเขานั้นว่าหุบเขาแห่งการพิพากษาด้วย ในปี 2015 โดนัลด์ ทรัมป์ได้ประกาศลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี อันเป็นเหตุให้จักรวรรดิโลกาภิวัตน์ซึ่งถูกแทนด้วยกรีเซียเกิดความเคลื่อนไหว และบรรดาคนต่างชาติก็เริ่มต้นการเดินทางไปสู่อาร์มาเกิดตอน และเพียงหนึ่งปีหลังจากการเริ่มต้นของสงครามยูเครน ก็เป็นการสำเร็จตามข้อสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด.

สงครามกลางเมืองในปี 742 BC และ 1863 ซีให้เห็นประวัติศาสตร์ของกฎหมายวันอาทิตย์

ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งจุดจบของอาณาจักรที่หกในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์

อาณาจักรที่หกนั้นเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับสงครามปฏิวัติ ดังนั้น จุดจบของอาณาจักรที่หก ณ

กฎหมายวันอาทิตย์จึงซีให้เห็นการเกิดซ้ำของสงครามปฏิวัติ

ในเวลาเดียวกันกับที่สงครามกลางเมืองกำลังเกิดขึ้น

คำนิยามและการเรียกขานว่าสงครามกลางเมืองหรือสงครามปฏิวัตินั้นขึ้นอยู่กับมุมมอง

สิ่งที่พรรคเดโมแครตกำลังกระทำอยู่ในขณะนี้ผ่านการใช้นิติสงคราม การยกยอก การฉ้อโกง

การอพยพเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และการโฆษณาชวนเชื่อ พวกเขาเรียกว่านั้นคือการปฏิวัติ แต่บรรดาวิญ

ญาณที่คัดค้านกลอุบายแบบโลกาภิวัตน์ของพวกเขา กลับมองว่ากิจกรรมเดียวกันนั้นเป็นการปลุกปั่นให้เกิดคว

ามไม่สงบ "ภายใน" Antifa เป็นอาชญากรหรือวีรบุรุษ?

สงครามทางประวัติศาสตร์ทั้งสองเป็นตัวแทนของสงครามแห่งความแตกแยกเพียงสงครามเดียวซึ่งเกิดขึ้นภายในประวัติศาสตร์ของประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันคนสุดท้าย เช่นเดียวกับประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันคนแรก สงครามนั้นจะได้รับชัยชนะโดยประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันคนสุดท้าย ผู้ซึ่งยังได้รับการเป็นแบบอย่างหน้าโดยประธานาธิบดีคนแรกด้วย ซึ่งเป็นผู้มีชัยในสงครามปฏิวัติด้วยเช่นกัน ตามทัศนะของพรรคเดโมแครต การปฏิวัติ MAGA กำลังก่อให้เกิด 'ความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศ' ในปัจจุบัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวโน้มทางการเมืองส่วนบุคคลของท่าน สงครามปัจจุบันจะเป็นได้ทั้งสงครามปฏิวัติหรือสงครามกลางเมือง ในเชิงคำพยากรณ์ มันเป็นทั้งสองอย่าง

ปี 1863 เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ และปี 1844 ก็เช่นเดียวกัน เมื่อทุดสวรรค์องค์ที่สามมาถึงพร้อมด้วยข่าวสารเรื่องกฎหมายวันอาทิตย์ ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1844 จนถึงปี 1863 มีตราประทับของกฎหมายวันอาทิตย์ตั้งแต่ต้นจนจบ ในปี 1846 การสมรสของตระกูลไวต์ การถือรักษาวันสะบาโต และการเปลี่ยนชื่อจาก Harmen เป็น White เป็นเครื่องหมายว่าการสมรสซึ่งได้เข้าสู่กันเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 1844 นั้นได้ถูกทำให้สมบูรณ์แล้ว และความสมบูรณ์นั้นได้เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นกระบวนการทดสอบของทุดสวรรค์องค์ที่สาม ดังเช่นที่การทดสอบเรื่องวันสะบาโตสามประการเกี่ยวกับมานา ได้เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการทดสอบสิบประการภายหลังบัพติศมาแห่งทะเลแดง

มานาเป็นการทดสอบครั้งแรก และเป็นตัวแทนของการทดสอบครั้งที่สิบที่คาเดช เพราะทั้งสองต่างเป็นตัวแทนของข่าวสารของทุดสวรรค์องค์ที่สาม และฉะนั้นจึงเป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ด้วย

“ทุกสัปดาห์ตลอดระยะเวลาการพเนจรอันยาวนานของพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร ประชาชาติอิสราเอลได้เห็นอัศจรรย์สามประการ ซึ่งทรงกำหนดไว้เพื่อประทับความศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตลงในจิตใจของพวกเขา กล่าวคือ ในวันที่หกมานาตกลงมาเป็นปริมาณสองเท่า ในวันที่เจ็ดไม่มีเลย และส่วนที่จำเป็นสำหรับวันสะบาโตนั้นคงอยู่โดยไม่เสีย ยังหวานและบริสุทธิ์อยู่ ทั้งที่หากเก็บไว้ข้ามคืนในเวลาอื่นใด ก็จะไม่อาจใช้การได้” บรรพชนและผู้เผยพระวจนะ, 296.

บททดสอบข้อแรกในสิบประการคือบททดสอบเรื่อง “มานา” ซึ่งเป็นภาพแทนข่าวสารสามประการของทุดสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่สิบสี่ เช่นเดียวกับมานา ทุดสวรรค์เหล่านั้นเป็นภาพแทนคำเตือนสามประการเพื่อต่อต้านการนมัสการในวันแรกของสัปดาห์ อัศจรรย์เรื่องมานาสามประการนั้น “ทรงกำหนดไว้เพื่อประทับความศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตลงในจิตใจของพวกเขา” ซึ่งแน่นอนว่าเป็นจุดประสงค์ของทุดสวรรค์องค์ที่สามด้วย อัศจรรย์ประการแรกในสามประการซึ่งมานาเป็นภาพแทนนั้น เกี่ยวข้องกับการ “รับประทาน” ขนมปังจากสวรรค์ และการ “รับประทาน” เป็นสัญลักษณ์อัลฟาของช่วงเวลาฝนชุกปลาย อัศจรรย์ประการที่สองเป็นภาพแทนข่าวสารของทุดสวรรค์องค์ที่สอง ซึ่งในการดลใจนั้นมีการ “ทวี” คำและลีเพื่อบ่งชี้ช่วงเวลาที่เป็นภาพแทนโดยการล่มสลายสองครั้งของบาบิโลน เพราะว่าบาบิโลนล่มแล้ว ล่มแล้ว อัศจรรย์ประการที่สองคือการ “ทวี” ปริมาณมานาในวันที่หก อัศจรรย์ประการที่สามคือการทรงรักษาขนมปังไว้สำหรับวันสะบาโตวันที่เจ็ด

ในฐานะที่เป็นแบบอย่างของทุดสวรรค์ทั้งสาม มานาก็คือทุดสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และดังนั้นจึงต้องบรรจุเรื่องราวทั้งหมดไว้ ซึ่งในวิวรณ์บทที่สิบสี่นั้น เป็นเรื่องราวของทุดสวรรค์ทั้งสามทั้งหมด

หุตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเป็นแฟรกทัลของข่าวสารของหุตสวรรค์ทั้งสาม
แฟรกทัลคือรูปทรงเรขาคณิตที่ซับซ้อนซึ่งสามารถแยกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ได้
โดยแต่ละส่วนนั้นเป็นสำเนาขององค์รวมทั้งสิ้นที่มีขนาดย่อส่วนลง คุณสมบัตินี้เรียกว่า
ความคล้ายคลึงกันในตนเอง แฟรกทัลมักมีรายละเอียดอันประณีตไม่ว่าจะขยายดูมากเพียงใด
แฟรกทัลปรากฏอยู่ในคณิตศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ ธรณีวิทยา เคมี ดาราศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์
และในสาขาความรู้อื่น ๆ อีกมากมาย

“โครงสร้างสามชั้น” ของหุตสวรรค์สามองค์ในวิวรรณ์บทที่สิบสี่
ได้รับการนำเสนออยู่ในสารของหุตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง จึงทำให้หุตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเป็น “แฟรกทัล”
ของหุตสวรรค์สามองค์ บทสามบทแรกของพระธรรมดาเนียลเป็นตัวแทนของสารของหุตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
องค์ที่สอง และองค์ที่สามตามลำดับ และดาเนียลบทที่หนึ่งก็ประกอบด้วย “โครงสร้างสามชั้น”
เดียวกันซึ่งปรากฏอยู่ในสามบทนั้น
เช่นเดียวกับที่ปรากฏในหุตสวรรค์สามองค์เมื่อสัมพันธ์กับหุตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

อัศจรรย์สามประการของมานานันมีไว้เพื่อรับประทาน และดาเนียลบทที่หนึ่งว่าด้วยเรื่องการรับประทาน
ดาเนียลผ่านการทดสอบเรื่องอาหารโดยเลือกถั่วและผักแทนอาหารของบาบิโลน
แล้วเขาจึงถูกทดสอบเรื่องรูปลักษณ์ภายนอก และรูปลักษณ์ของเขาก่อให้เกิดการแยกออกกระหว่างสีหน้าของเขา
กับสีหน้าของผู้ที่รับประทานอาหารของบาบิโลน
ข่าวของหุตสวรรค์องค์ที่สองคือคำเรียกให้ออกมาจากบาบิโลนในช่วงประวัติศาสตร์แห่งการแยกออก
ซึ่งมีการก่อรูปคนสองจำพวกขึ้น แล้วจึงสำแดงออก
การทดสอบประการที่สองของดาเนียลนั้นนำไปสู่การทดสอบประการที่สามของเนบูคัดเนสซาร์
ซึ่งเป็นการทดสอบประการที่สามในบทที่หนึ่ง
และเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการทดสอบเรื่องรูปทองคำในบทที่สาม
ซึ่งซิสเตอร์ไว้ที่ระบุเข้าแล้วซ้ำอีกว่าเป็นกฎหมายวันอาทิตย์ อันเป็นข่าวของหุตสวรรค์องค์ที่สาม
ดาเนียลบทที่หนึ่งเป็นแฟรกทัลของดาเนียลสามบทแรก
และทั้งสามบทนั้นเป็นตัวแทนของหุตสวรรค์สามองค์ในวิวรรณ์บทที่สิบสี่ โดยที่ทั้งหุตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและดาเนียล
บทที่หนึ่งต่างก็เป็นแฟรกทัลของหุตสวรรค์ทั้งสามองค์และของทั้งสามบททั้งหมด

“ทุกสี่ปดาห์ตลอดระยะเวลาอันยาวนานแห่งการพำนักอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
ชนอิสราเอลได้ประจักษ์แก่ตาถึงการอัศจรรย์สามประการ
ซึ่งทรงกำหนดไว้เพื่อประทับความศรัทธาของวันสะบาโตลง ในจิตใจของพวกเขา กล่าวคือ
มานาตกลงมาเป็นปริมาณทวีคูณในวันที่หก ไม่มีตกลงมาเลยในวันที่เจ็ด
และส่วนที่จำเป็นสำหรับวันสะบาโตนั้นยังคงความหอมหวานและบริสุทธิ์อยู่ได้
ขณะที่หากเก็บไว้ข้ามคืนในเวลาอื่นใด ก็จะเสื่อมเสียจนไม่อาจใช้การได้”

“ในเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประทานมานานัน
เรามีหลักฐานอันเด็ดขาดว่ามีโชตรงตั้งวันสะบาโตขึ้นในเวลาทีประทานพระบัญญัติ ณ ภูเขาซีนาย
ดังที่หลายคนอ้าง ก่อนที่ชนชาติอิสราเอลจะมาถึงซีนาย
พวกเขาก็เข้าใจแล้วว่าวันสะบาโตเป็นข้อผูกพันที่พวกเขาจำต้องถือรักษา
การที่พวกเขาจำต้องเก็บมานาเป็นสองเท่าในทุกวันศุกร์เพื่อเตรียมไว้สำหรับวันสะบาโต
ซึ่งในวันนั้นจะไม่มีมานาตกลงมา ได้ตอกย้ำอยู่เนื่องนิตย์ถึงลักษณะอันศรัทธาของวันพักพอนนั้น
และเมื่อมีบางคนในหมู่ประชาชนออกไปเก็บมานาในวันสะบาโต องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสถามว่า
‘เจ้าทั้งหลายจะปฏิเสธไม่รักษาพระบัญญัติและบทบัญญัติของเราไปอีกนานเท่าใด?’”
บรรพชนและผู้เผยพระวจนะ, 296.

การเก็บและการกินมานา เป็นภาพเล็งถึงยอห์นในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบ
ซึ่งรับหนังสือเล่มน้อยนั้นออกมาจากมือของทูตสวรรค์ แล้วจึงกินมันเข้าไป

ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า ขอหนังสือเล่มน้อยนั้นแก่ข้าพเจ้า
และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า จงรับไปและกินเสีย มันจะทำให้ท้องของเจ้าชุ่มชื่น
แต่ในปากของเจ้าจะหวานดุจน้ำผึ้ง วิวรณ์ 10:9

ยอห์นต้องไปหาทูตสวรรค์และทูลขอก่อน แล้วเขาจึงต้อง “รับ” หนังสือเล่มน้อยนั้น และต่อจากนั้นเขาจึงต้อง
“กิน” มัน ยอห์นกำลังเป็นตัวแทนของสามขั้นตอนของทูตสวรรค์องค์แรก โดยการไปหาและทูลขอทูตสวรรค์
อันเป็นขั้นแรก ตามด้วยขั้นที่สองคือการรับ และขั้นที่สามคือการกิน การรวบรวมและหรือการกิน
เป็นบททดสอบแรกในสามประการของมานา
แต่ภายในนั้นมีลักษณะเชิงพิเศษส่วนของบททดสอบมานาทั้งสามประการ การรวบรวมและการกินมานา
เป็นภาพแบบของเยเรมีย์

เมื่อข้าพพระองค์พบถ้อยคำของพระองค์ ข้าพระองค์ก็รับประทานถ้อยคำนั้นเข้าไป
และพระวจนะของพระองค์เป็นความชื่นบานและความปิติยินดีแห่งใจของข้าพพระองค์
เพราะข้าพพระองค์ได้ชื่อว่าเป็นของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งพลโยธา เยเรมีย์ 15:16

“พระวจนะของพระองค์ถูกพบ” โดยเยเรมีย์ผู้แสวงหาแล้วจึงทูลขอหนังสือเล่มน้อยนั้น
พระวจนะของพระองค์ถูกพบเมื่อมีการเก็บมานา
การเก็บและการกินมานาเป็นภาพต้นแบบของเอเสเคียลผู้กินหนังสือที่ประทานแก่เขา
และในการกระทำนั้นก็ชี้ให้เห็นว่าการปฏิเสธที่จะกินหนังสือนั้นย่อมเป็นเช่นวงศัวานที่กบฏ.

แต่เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์ จงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าได้เป็นคนแข็งขืนเหมือนวงศัวานที่แข็งขืนนั้น
จงอ้าปากของเจ้า และกินสิ่งที่เราให้แก่เจ้า และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีมือหนึ่งยื่นมายังข้าพเจ้า
และดูเถิด ในมือนั้นมีม้วนหนังสืออยู่ และท่านได้คลี่ม้วนนั้นออกต่อหน้าข้าพเจ้า
และมีข้อความเขียนไว้ทั้งด้านในและด้านนอก และมีคำเขียนไว้ในนั้นว่า เป็นบทคร่ำครวญ การไว้ทุกข์
และวิบัติ ยิ่งกว่านั้น พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกินสิ่งที่เจ้าพบ จงกินม้วนหนังสือนี้
แล้วจงไปกล่าวแก่พงศ์พันธุ์แห่งอิสราเอล

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอ้าปาก และพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ากินม้วนนั้น แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้ท้องของเจ้ากิน และให้ลำไส้ของเจ้าเต็มด้วยม้วนนี้ซึ่งเราให้แก่เจ้า
แล้วข้าพเจ้าก็กินมัน และมันก็หวานในปากของข้าพเจ้าเหมือนน้ำผึ้ง เอเสเคียล 2:8-3:3

หากเอเสเคียลปฏิเสธที่จะกินหนังสือม้วนน้อยนั้น เขาก็จะอยู่ฝ่ายวงศัวานที่กบฏ และ “ม้วน” แห่ง “หนังสือ”
ซึ่งเขาจะต้องกินนั้น ได้ถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น “คำคร่ำครวญ การไว้ทุกข์ และวิบัติ”
ซึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารสามประการในยุคสุดท้าย
ข่าวสารสามประการแห่งยุคสุดท้ายก็คือข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสี่
และบริบทที่เอเสเคียลนำเสนอข่าวสารทั้งสามนี้ ก็คือบริบทของอิสลามและวิบัติประการที่สาม
ข่าวสารทั้งสามนั้นมิใช่อัลฟาและโอเมกา และประการที่สามคือ “วิบัติ”
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สำคัญประการหนึ่งของอิสลาม ดังนั้นอัลฟาจึงต้องสอดคล้องกับโอเมกา เพราะฉะนั้น
“คำคร่ำครวญ” จึงเป็นตัวแทนของคำคร่ำครวญที่เริ่มขึ้นเมื่อ 9/11
พร้อมกับการมาถึงของแตรที่เจ็ดและวิบัติประการที่สาม
ซึ่งจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องไปจนถึงภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ด ที่ “แผ่นดินไหว”
แห่งกฎหมายวันอาทิตย์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดนั้น วิบัติประการที่สามก็มาถึงโดยเร็ว
และการดลใจได้บอกแก่เราว่ากฤษฎีกาธรรมในอิสยาห์บทที่สิบก็คือกฎหมายวันอาทิตย์นั้น

ข้อพระคัมภีร์นั้นเริ่มต้นด้วยการประกาศว่า "วิบัติ" จึงมีแก่บรรดาผู้ที่ออกกฤษฎีกาอาชกรรม

การรับประทานมานนาเป็นบททดสอบแรก จากสามบททดสอบ บททดสอบที่สองคือการ "เก็บเป็นสองเท่า" ในวันเตรียม และพวกเขากำลังเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งใด?

พวกเขากำลังเตรียมพร้อมสำหรับบททดสอบเรื่องวันสะบาโต ซึ่งก็คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

อัศจรรย์สามประการนั้นยังเป็นการทดสอบแรก หรือการทดสอบอัลฟา ของการทดสอบลิบประการด้วยพระเจ้าทรงประทานมานนาในชั้นแรก จากนั้นพระองค์ทรงประทานสวน "ทรีคูณ" ในชั้นที่สอง แต่ไม่มีเลยในชั้นที่สาม การทดสอบประการที่สามแตกต่างจากการทดสอบสองประการแรก เพราะประการที่สามเป็นบททดสอบซีซาด

การทดสอบทั้งสามนั้นเป็นตัวแทนของอัลฟาแห่งกระบวนการทดสอบลิบชั้น ซึ่งนำไปสู่คาเดซครั้งแรก

หากท่านตรวจสอบงานของนักเทววิทยาหลายท่าน

ท่านจะพบรายการมากมายเกี่ยวกับการทดสอบทั้งลิบประการซึ่งสิ้นสุดลงที่คาเดซครั้งแรก

เกือบทั้งหมดนับรวมทะเลแดงว่าเป็นหนึ่งในการทดสอบทั้งลิบ

และบางรายการยังรวมหลักหมายทางประวัติศาสตร์ก่อนถึงทะเลแดงในช่วงภัยพิบัติทั้งหลายด้วย พวกเขาล้วนผิดทั้งสิ้น

การทดสอบประการแรกคือเรื่องมานา เปาโลซีให้เห็นว่าการข้ามทะเลแดงนั้นเป็นบัญญัติสมา

ยิ่งกว่านั้น ฟีน้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านทั้งหลายขาดความรู้ว่า

บรรพบุรุษของเราทั้งหมดอยู่ใต้เมฆนั้น และทั้งหมดได้ผ่านทะเลไป

และทั้งหมดได้รับบัญญัติสมาเข้าเป็นของโมเสสในเมฆและในทะเล 1 โครินธ์ 10:1, 2

โมเสสเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของพระเยซู

และพิธีบัญญัติสมาของพระเยซูซึ่งชี้ถึงกระบวนการทดสอบซึ่งมีลักษณะสามประการ

โดยเริ่มต้นจากและเน้นย้ำการทดสอบเรื่องความอยากอาหารเป็นสำคัญ

กางเขนถูกจำลองไว้ล่วงหน้าโดยปีศาจในอีิปต์ เมื่อพวกเขาออกมาอยู่อีกฟากหนึ่งของทะเลแดง

พระคริสต์ก็ทรงเป็นขึ้นมาจากตายในฐานะเครื่องบูชาผลแรก

เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นจากหลุมศพแห่งสายน้ำโดยนำมือของยอห์นผู้ให้บัญญัติสมา พระคริสต์

(คือเครื่องบูชาผลแรก) ทรงเริ่มกระบวนการทดสอบสี่สิบวัน

หลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากตายดังที่พิธีบัญญัติสมาของพระองค์เป็นภาพล่วงหน้าแล้ว

มีเวลาสี่สิบวันที่พระคริสต์ทรงมีปฏิสัมพันธ์กับเหล่าสาวกแบบเผชิญหน้ากัน

กระบวนการทดสอบเริ่มต้นหลังจากการข้ามทะเลแดง อย่างแน่นอนพอ ๆ

กับที่พระคริสต์ทรงถูกพระวิญญาณนำเข้าไปในถิ่นทุรกันดารทันทีที่พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ

การทดสอบประการแรกสำหรับพระคริสต์คือเรื่องความอยากอาหาร

เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นพระปึงแห่งสวรรค์ได้ทรงเริ่มงานที่ทรงรับการเจิมของพระองค์ ณ

จุดเดียวกับที่อาดัมได้ล้มลง การทดสอบประการแรกภายหลังทะเลแดงคือการทดสอบเรื่องมานาสามประการ

ซึ่งเป็นแบบอย่างถึงการทดสอบสามประการที่มีต่อพระปึงแห่งสวรรค์

การทดสอบของพระคริสต์เริ่มต้นหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ ดังนั้น

การทดสอบทั้งลิบประการก็ต้องเริ่มต้นเช่นกัน "ภายหลัง" ที่พวกเขาออกมาจากน้ำ

แล้วพระคริสต์ก็ทรงเผชิญกับการทดสอบสามประการ ซึ่งถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของความอยากอาหาร

ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยการทดสอบสามประการเรื่องมานา ซึ่งเริ่มขึ้นหลังจากที่พระวิญญาณได้ทรงขับเคลือน

อิสราเอลโบราณให้ออกจากอีิปต์และเข้าสู่ถิ่นทุรกันดาร

บัญชีรายการอื่น ๆ ที่คาดคะเนว่าการกบฏโดบบ้างถูกเป็นนัยโดยการทดลองทั้งสิบซึ่งถึงจุดสุดยอดที่คาเดชระบุว่า การกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรนเป็นหนึ่งในสิบการทดลองนั้น แต่พวกเขาผิด.

การย้ายของลูกวัวทองคำนั้นเป็นภาพแทนของการทดสอบสองประการ
นี่เป็นองค์ประกอบสำคัญของสัญลักษณ์แห่งลูกวัวทองคำ
การบูชารูปเคารพซึ่งสำแดงออกมาเมื่อประชาชนคิดว่าพระเจ้าจะไม่ทอดพระเนตรนั้น
ได้ตามมาด้วยการกลับมาของโมเสส

จากนั้นประชาชนก็ได้ตัดสินใจว่าจะคงอยู่ในการเป็นผู้บูชารูปเคารพต่อไปต่อหน้าพระเจ้าอย่างเปิดเผย
ดังที่มีโมเสสเป็นภาพแทน

ในการกบฏที่ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นสองชั้นนั้น เราเห็นการแบ่งแยกเชิงพยากรณ์ท่ามกลางบรรดาเผ่าต่าง ๆ
เมื่อเผ่าเลวีได้รับมอบหมายโดยเฉพาะแต่ผู้เดียวให้ปฏิบัติราชการในสถานบริสุทธิ์ เพราะจนถึงการกบฏครั้งนั้น
งานแห่งสถานบริสุทธิ์จะต้องสำเร็จโดยบุตรหัวปีของทุกเผ่า ต่อไปจะไม่เป็นเช่นนั้นอีก
บัดนี้เผ่าเลวีผู้ซื่อสัตย์จะเป็นผู้รักษาพระวิหาร "การแบ่ง" หรือการแยกออกเป็น 'สอง'
เป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะเชิงพยากรณ์ของลูกวัวทองคำ

การกบฏของอาโรนเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการกบฏของเยโรโบอัม
กษัตริย์องค์แรกแห่งอาณาจักรเหนือของอิสราเอล เยโรโบอัม "ทำให้เพิ่มเป็นสองเท่า" ลูกวัวทองคำ
โดยตั้งไว้ตัวหนึ่งที่เบธเอล และอีกตัวหนึ่งที่ดาน อาโรนและเยโรโบอัมเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่ขนานกัน
ซึ่งก็คือประวัติศาสตร์แห่งการก่อรูปของรูปจำลองของสัตว์ร้าย
ประวัติศาสตร์ของรูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้นสำเร็จครบถ้วนในสองช่วงเวลา
ซึ่งถูกแบ่งออกโดยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา
รูปจำลองของสัตว์ร้ายเป็นสัญลักษณ์ของการผสมรวมกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
ซึ่งถูกสถาปนาขึ้นก่อนในสหรัฐอเมริกา และต่อมาในโลกทั้งสิ้น

ย่อมมีการแบ่งแยกที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์แห่งรูปเคารพของสัตว์ร้ายอยู่เสมอ ในกรณีของอาโรน
คือการแยกพวกเลวีออกมา ส่วนในกรณีของเยโรโบอัม
คือการแยกชนชาติอิสราเอลทั้งสิบสองเผ่าออกเป็นสองเผ่าทางใต้และสิบเผ่าทางเหนือ

สัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรกับรัฐนั้น ยอห์นในพระธรรมวิวรณ์เรียกว่า "รูปของสัตว์ร้าย"
ลูกวัวทองคำของอาโรนและของเยโรโบอัมเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย
และสัตว์ร้ายที่สิงเหล่านั้นเป็นรูปของมันก็คือนาบีโลน
เพราะอาณาจักรแรกในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ถูกแทนด้วยศิระที่เป็น "ทองคำ" ในดาเนียลบทที่สอง
รูปของสัตว์ร้ายเป็นตัวแทนของการทดสอบสองประการ เพราะการทดสอบนั้นถูกนำมาสู่สัตว์ร้ายที่ขึ้นจากแผ่นดิน
โลกก่อน—คือสหรัฐอเมริกา—แล้วต่อมาในวิวรณ์บทที่สิบสาม
สหรัฐอเมริกาบังคับให้ชาวโลกตั้งรูปให้แก่สัตว์ร้ายนั้น การทดสอบประการแรกคือสหรัฐอเมริกา
แล้วจึงเป็นโลกทั้งโลก

"เมื่ออเมริกา แผ่นดินแห่งเสรีภาพทางศาสนา
จะร่วมมือกับสันตะปาปาในการบังคับมนุธรรมและชมให้มนุษย์ถวายเกียรติแก่สะบาโตเทียม
ประชาชนในทุกประเทศทั่วทั้งพิภพก็จะถูกชักนำให้ดำเนินตามแบบอย่างของเธอ" Testimonies,
volume 6, 18.

"บรรดาประชาชาติทั้งหลายจะดำเนินตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา แม้ว่านางจะเป็นผู้นำออกหน้า
แต่วิกฤตการณ์เดียวกันนั้นจะมาถึงประชากรของเราในทุกส่วนของโลก" Testimonies, volume 6,

การกบฏเรื่องลูกวัวทองคำนั้นมียุสองส่วน และเป็นเครื่องหมายของการทดสอบสองข้อแรกจากเก้าข้อแรก ซึ่งนำไปสู่การทดสอบข้อที่สิบและข้อสุดท้าย ณ คาเดชครึ่งแรก

เมื่อการกบฏของอาโรนและของเยโรโบอัมถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน "บรรทัดต่อบรรทัด" ท่านจะพบว่าอาโรน มหาปุโรหิต เป็นตัวแทนของคริสตจักร และเยโรโบอัม กษัตริย์แห่งอิสราเอล เป็นตัวแทนของรัฐ

เส้นทั้งสองนี้เมื่อรวมกันแล้ว เป็นสัญลักษณ์ของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ

แทนบูชาสองแห่งของเยโรโบอัมถูกตั้งขึ้นที่เบธเอล (หมายถึงคริสตจักร) และดาน (หมายถึงการพิพากษา) และเมื่อรวมกันแล้วเป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ เมื่อวางประเด็นเหล่านี้ไว้แล้ว เราจะเริ่มระบุการทดสอบทั้งสิบประการ

การทดสอบทั้งสิบประการถูกกำหนดไว้ในบริบทของการหยุดพักในวันสะบาโต (Hebrews 3-4)

การทดสอบเหล่านี้เริ่มต้นด้วยการอัศจรรย์สามประการของมานาและบทเรียนของมันเกี่ยวกับวันสะบาโต และสิ้นสุดลงที่การทดสอบประการที่สิบ คือ คาเดชครึ่งแรก คาเดชครึ่งแรกนั้นคือ "วันแห่งการยิว" ในพระคัมภีร์ และเปาโลวางการกบฏครั้งสุดท้ายไว้ในบริบทของการทดสอบเรื่องวันสะบาโต

การทดสอบอัลฟาคือวันสะบาโต ดังที่มานาเป็นสัญลักษณ์ไว้

และการทดสอบประการที่สิบกับโอเมกาที่คาเดชครึ่งแรกก็เป็นการหยุดพักในวันสะบาโตเช่นกัน

อัลฟาและโอเมกามักเป็นตัวแทนของจุดจบพร้อมกับจุดเริ่มต้นเสมอ

เหตุฉะนั้น (ดังที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ก็อย่าให้ใจของท่านแข็งกระด้าง เหมือนอย่างในการยิวให้กริ้ว ในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร เมื่อบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้ทดลองเรา พิสูจน์เรา และได้เห็นกิจการของเราเป็นเวลาสี่สิบปี เหตุฉะนั้น เราจึงพิโรธคนชั่วอายุนั้น และกล่าวว่า เขาทั้งหลายหลงผิดอยู่เสมอในใจของตน และเขาทั้งหลายมิได้รู้จักทางทั้งหลายของเรา ฉะนั้น เราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า เขาทั้งหลายจะไม่ได้เข้าสู่การหยุดพักของเรา)

พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เกรงว่าในผู้ใดผู้หนึ่งในพวกท่านจะมีใจชั่วแห่งความไม่เชื่อ จนหันเหออกไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ แต่จงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตราบไถที่ยังเรียกว่า "วันนี้" เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะอุบายล่อลวงแห่งบาป เพราะว่าเราได้เข้าเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระคริสต์แล้ว

ถ้าเรายืดความวางใจอันแรกเริ่มของเราไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด;

ขณะเมื่อมีคำกล่าวว่า "วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ก็อย่าทำใจของท่านให้แข็งกระด้าง เหมือนอย่างในการยิวให้ทรงพระพิโรธ" เพราะว่ามีบางคนเมื่อได้ยิวแล้วก็ได้ยิวให้ทรงพระพิโรธ แม้มิใช่ทุกคนที่ออกมาจากอียิปต์โดยโมเสส แต่พระองค์ทรงกริ้วผู้ใดอยู่ตลอดสี่สิบปีเล่า? มิใช่ผู้ที่ได้กระทำบาป ซึ่งศพของเขาได้ล้มลงในถิ่นทุรกันดารหรือ? และพระองค์ได้ทรงปฏิญาณแก่ผู้ใดว่า เขาทั้งหลายจะไม่ได้เข้าไปสู่การพักสงบของพระองค์ มิใช่แก่คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อหรือ? ดังนั้น เราจึงเห็นว่าเขาทั้งหลายไม่อาจเข้าไปได้เพราะความไม่เชื่อ.

ฉะนั้น ให้เราทั้งหลายเกรงกลัว

เกรงว่าเมื่อยังมีพระสัญญาทรงเหลือไว้ให้เราได้เข้าไปสู่การพักสงบของพระองค์แล้ว คนหนึ่งคนใดในพวกท่านจะปรากฏว่าไปไม่ถึง

เพราะว่าข่าวประเสริฐได้ประกาศแก่เราแล้วเช่นเดียวกับที่ได้ประกาศแก่พวกเขา

แต่ถ้อยคำที่เขาได้ยินนั้นมิได้เป็นประโยชน์แก่พวกเขาเลย

เพราะมิได้ประกอบด้วยความเชื่อในบรรดาผู้ที่ได้ยินนั้น

เพราะเราทั้งหลายผู้ได้เชื่อแล้วก็ได้เข้าสู่การพักสงบ ดังที่พระองค์ตรัสไว้ว่า
“ดังที่เราได้ปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า พวกเขาจะไม่ได้เข้าสู่การพักสงบของเรา” ทั้ง ๆ
ที่พระราชกิจทั้งหลายนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่ทรงวางรากฐานของโลก
เพราะพระองค์ได้ตรัสถึงวันที่เจ็ดไว้ในที่แห่งหนึ่งว่า
“และพระเจ้าได้ทรงพักในวันที่เจ็ดจากพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์” และในที่นี้ตรัสอีกว่า
“พวกเขาจะไม่ได้เข้าสู่การพักสงบของเรา”

ฉะนั้น เมื่อยังคงมีอยู่ที่บางคนจะต้องเข้าไปในที่นั้น
และฝ่ายคนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประเสริฐก่อนก็หาได้เข้าไปไม่ เพราะความไม่เชื่อ
อีกทั้งพระองค์ยังทรงกำหนดวันหนึ่งไว้อีก คือว่า “วันนี้”
โดยตรัสผ่านดาวิดภายหลังเวลาล่วงเลยมาช้านานแล้ว ดังที่ได้ตรัสไว้ว่า “วันนี้
ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ก็อย่าให้ใจของท่านแข็งกระด้างเลย”

เพราะว่าถ้าพระเยซูได้ทรงโปรดให้เขาทั้งหลายได้เข้าสู่การพักสงบแล้ว
ภายหลังพระองค์ก็คงจะไม่ตรัสถึงอีกวันหนึ่งเลย

ฉะนั้น ยังมีการหยุดพักเหลืออยู่สำหรับชนชาติของพระเจ้า
เพราะว่าผู้ที่ได้เข้าสู่การหยุดพักของพระองค์แล้ว ก็ได้หยุดจากการงานของตนเองด้วย
ดังที่พระเจ้าได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของพระองค์
ฉะนั้นให้เราทั้งหลายพากเพียรที่จะเข้าสู่การหยุดพักนั้น
เกลือกว่าผู้ใดจะล้มลงตามอย่างเดียวกันแห่งความไม่เชื่อ ฮีบรู 3:8-4:11

ใน “วันแห่งการย้าย” ข่าวสารของโยชูวาและคาเลบถูกปฏิเสธ
ข้อความตอนนี้อยู่บนพื้นฐานของชนจำพวกหนึ่งซึ่งจะไม่เข้าไป
เพราะความไม่เชื่อในข่าวสารที่พวกเขาได้ยิน ข่าวสารนั้นถูกแทนด้วยคำว่า “การหยุดพัก”

“ผู้ที่ไม่เต็มใจถวายการรับใช้แด่พระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ จริงจัง และด้วยความรัก
จะไม่พบการหยุดพักฝ่ายจิตวิญญาณทั้งในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง ‘ฉะนั้น
ยังมีการหยุดพักเหลือไว้สำหรับชนชาติของพระเจ้า.... เหตุฉะนั้น
ให้เราทั้งหลายอุตสาหะที่จะเข้าไปสู่การหยุดพักนั้น
เกลือกว่าใครคนหนึ่งจะพลาดไปตามอย่างเดียวกันแห่งความไม่เชื่อ’
การหยุดพักที่กล่าวถึงในที่นี้คือการหยุดพักแห่งพระคุณ ซึ่งได้มาโดยการปฏิบัติตามข้อกำหนด
‘จงอุตสาหะอย่างยิ่ง” Pacific Union Recorder, November 7, 1901.

“การหยุดพัก” เป็นข่าวสารที่แสดงให้เห็นผ่านข่าวสารของโยชูวาและคาเลบ
เปาโลใช้ความจริงทั้งหลายที่เกี่ยวเนื่องกับวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารแห่ง “การหยุดพัก”
ซึ่งถูกปฏิเสธโดยผู้ที่ถูกกำหนดไว้ให้ตายในถิ่นทุรกันดาร

ถ้อยคำที่ว่า “Today if ye will hear his voice” มีความหมายเดียวกันกับการเน้นย้ำในพระธรรมวิวรณ์เกี่ยวกับบุคคลใดก็ตามที่ได้ยินพระสุรเสียงของพระวิญญาณ กล่าวคือ การได้ยินข่าวสารของพระวิญญาณ
ซึ่งเป็นข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งเป็นข่าวสารแห่ง “การพักสงบ” ที่คาดเซ พระสุรเสียงนั้นได้ดังขึ้น
และพวกเขาก็ได้เลือกผู้นำคนใหม่เพื่อนำพวกเขากลับไปยังอียิปต์
ประวัติศาสตร์แห่งการย้ายนี้ถูกกล่าวถึงในสดุดี 95 และโดยเปาโลในฮีบรู
ประวัติศาสตร์นี้ระบุถึงความล้มเหลวของอิสราเอลโบราณในการทดสอบครั้งที่สิบของพวกเขา
การทดสอบอัลฟาของการทดสอบทั้งสิบเริ่มต้นด้วยการอัศจรรย์สามประการของมานา
ซึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ พระราชบัญญัติของพระเจ้า การพักสงบในวันสะบาโต

พระปึงจากสวรรค์ การเชื่อฟัง

และการพิพากษา—และการทดสอบสุดท้ายในสืบทอดทดสอบนั้นคือการทดสอบเรื่อง “การพักสงบ”
ดังที่ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้ “การพักสงบ” แห่งพระคุณนั้นเป็นสัญลักษณ์ของฝนชุกปลายฤดู
คาเดซเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูที่ถูกนำเสนอ “line
upon line.”

ที่ละบรรทัด “การหยุดพัก” คือการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา ซึ่งเป็นภาพแทนของฝนชุกปลายฤดู
“การหยุดพัก” ยังหมายถึงวันสะบาโตวันที่เจ็ดด้วย

ซึ่งเป็นตราประทับนั่นเองที่ถูกประทับลงบนบรรดาผู้สืบทอดชื่อในระหว่างช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู

“การหยุดพัก” คือพระคุณซึ่งเป็นภาพแทนของฤทธิ์อำนาจที่ถูกประทานแก่คนหนึ่งแสนสิหมื่นสี่พัน

เมื่อบาปของพวกเขาถูกลบออกไปตลอดกาล พระคุณนั้นมีไว้เพียงฤทธิ์อำนาจที่ถูกประทาน

อันเป็นภาพแทนของการชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่ยังเป็นพระคุณที่ให้ความชอบธรรมด้วย

เมื่อพระโลหิตของพระคริสต์ถูกใช้เพื่อลบบาปของดวงจิตที่กลับใจแล้ว “การหยุดพัก”

แห่งพระคุณคือข่าวสารเรื่องความชอบธรรมของพระคริสต์ ความชอบธรรมนั้นให้พระคุณ (ฤทธิ์อำนาจ)

เพื่อดำเนินชีวิตโดยปราศจากการทำบาป

และเป็นพระคุณที่ทรงเปลี่ยนชาวเลาดีเซียคนหนึ่งให้เป็นชาวฟีลาเดลเฟีย

เมื่อได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้วโดยพระคุณแห่งการให้ความชอบธรรม ชาวเลาดีเซียเดิมนั้น

ในฐานะชาวฟีลาเดลเฟียคนหนึ่ง

ก็เดิมนับว่าวิถีทางอันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งนำไปสู่การถวายพระเกียรติสิริ โดยฤทธิ์อำนาจแห่งพระคุณ

“การหยุดพัก” คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ดังที่แสดงไว้ว่าเป็น

“ความชอบธรรมโดยความเชื่ออย่างแท้จริง” เมื่อเป็นเช่นนี้ คาเดซจึงซีไปยังปี 1888

คาเดซครั้งแรกบ่งชี้ถึงข่าวสารแห่ง “การพักสงบ” ซึ่งเป็นข่าวสารของ “ข่าวประเสริฐ” ข่าวประเสริฐนिरันดรคือ
‘พระราชกิจของพระคริสต์ในการนำกระบวนการทดสอบสามประการเข้ามา

ซึ่งก่อให้เกิดและแล้วสำแดงผู้กราบไหว้วันมัสการสองจำพวก’ ข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐนिरันดรเรื่อง

“การพักสงบ” ณ คาเดซครั้งแรก เป็นตัวแทนของข่าวสารสามประการแห่งข่าวประเสริฐนिरันดร

ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับของพระราชกิจสามประการของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงกระทำให้สำนึกถึงบาป

ความชอบธรรม และการพิพากษา

สามขั้นตอนนั้นก็สามขั้นตอนแห่งการทดสอบเดียวกันทุกประการในบททดสอบเรื่องมานา!

การทดสอบทั้งสิบเริ่มต้นด้วยกระบวนการทดสอบสามประการ โดยเน้นถึงพระบัญญัติของพระเจ้า วันสะบาโต
และความรับผิดชอบของมนุษยชาติที่จะรับประทานและย่อยพระสารของพระเจ้า

การทดสอบข้อแรกในสิบประการนั้นเป็นสามประการ เช่นเดียวกับข้อที่สิบ

การทดสอบแรกใช้มานาเป็นสัญลักษณ์แห่งพระปึงจากสวรรค์ อันยกย่องวันสะบาโตวันที่เจ็ด

การทดสอบสุดท้ายใช้ “การพักสงบ” เป็นสัญลักษณ์แห่งกระบวนการทดสอบขั้นสุดท้ายของฝนปลายฤดู

ซึ่งถึงจุดสุดยอดที่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่ง ณ ที่นั้น

บรรดาผู้ที่เป็นตัวแทนของพระปึงจากสวรรค์จะถูกยกขึ้นเป็นธงสำคัญแห่งวันสะบาโต

ทั้งจุดเริ่มต้นของการทดสอบสิบประการและจุดสิ้นสุดของการทดสอบสิบประการต่างก็เน้นย้ำเรื่องวันสะบาโต

และข่าวประเสริฐที่สัมพันธ์กับวันสะบาโต ซึ่งก็คือข่าวประเสริฐนिरันดรของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

คาเดซครั้งแรกคือโอเมกาของการทดสอบสิบประการ ดังนั้น

อัลฟาของการทดสอบสิบประการจึงต้องมีลักษณะเช่นเดียวกัน คาเดซเป็นตัวแทนของปี 1863 เมื่อองค์พระผู้เป็น

พระเจ้าทรงประสงค์จะทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จและพาประชากรของพระองค์กลับบ้าน

แต่การเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญากลับถูกเลื่อนออกไป

“โดยการอ่านพระคัมภีร์ตอนต่อไปนี้ เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงถือว่าอิสราเอลโบราณเป็นเช่นไร:

“เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกยาโคบไว้เพื่อตนเอง และเลือกอิสราเอลให้เป็นทรัพย์สมบัติพิเศษของพระองค์” สดุดี 135:4”

“เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกท่านไว้ให้เป็นชนชาติพิเศษของพระองค์ เหนือประชาชาติทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นพิภพ” เฉลยธรรมบัญญัติ 14:2

“เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านได้ทรงเลือกท่านไว้เป็นชนชาติพิเศษสำหรับพระองค์เอง เหนือชนชาติทั้งปวงที่อยู่บนพื้นพิภพ พระยาห์เวห์มิได้ทรงตั้งความรักของพระองค์ไว้เหนือท่านทั้งหลาย หรือทรงเลือกท่านทั้งหลาย เพราะท่านทั้งหลายมีจำนวนมากกว่าชนชาติใด ๆ เพราะแท้จริงท่านทั้งหลายเป็นชนชาติที่น้อยที่สุดในบรรดาชนชาติทั้งปวง” เฉลยธรรมบัญญัติ 7:6, 7”

“เพราะสิ่งใดเล่าจึงจะเป็นที่ทราบ ณ ที่นี้ว่า ข้าพระองค์และประชากรของพระองค์ได้พบพระคุณในสายพระเนตรของพระองค์? ก็ไม่ใช่เพราะพระองค์เสด็จไปกับข้าพระองค์ทั้งหลายหรือ? ดังนั้น ข้าพระองค์และประชากรของพระองค์จึงจะถูกแยกออกจากชนชาติทั้งปวงที่อยู่บนพื้นพิภพ” อพยพ 33:16”

“อิสราเอลในสมัยโบราณกบฏบ่อยเพียงใด และพวกเขาถูกลงโทษด้วยการพิพากษาบ่อยเพียงนั้น และคนเป็นพัน ๆ ถูกประหาร เพราะพวกเขาไม่ยอมฟังพระบัญชาของพระเจ้าผู้ได้ทรงเลือกเขาทั้งหลายไว้! อิสราเอลของพระเจ้าในยุคสุดท้ายนี้กำลังตกอยู่ในอันตรายอย่างต่อเนื่องที่จะปะปนกับโลก และสูญเสียความสำคัญทั้งสิ้นแห่งการเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ ดังอ่าน Titus 2:13–15 อีกครั้ง ที่นี้เราถูกพามาถึงยุคสุดท้าย เมื่อพระเจ้ากำลังทรงชำระประชากรพิเศษสำหรับพระองค์เอง เราจะช่วยพระองค์เหมือนดังที่อิสราเอลโบราณได้กระทำหรือ? เราจะนำพระพิโรธของพระองค์มาสู่ตัวเรา โดยการหันเหไปจากพระองค์ ปะปนกับโลก และดำเนินตามสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของบรรดาประชาชาติที่อยู่รอบข้างเราหรือ?” Testimonies, volume 1, 282, 283.

ซิสเตอร์ไวท์ถามว่า “เราจะช่วยพระองค์ตั้งที่ชนชาติอิสราเอลในสมัยโบราณได้กระทำหรือ?” เราทั้งหลายช่วยพระองค์โดยการคลุกคลีปะปนกับโลก ซึ่งมีอียิปต์เป็นสัญลักษณ์ คือสถานที่เดียวกันนั่นเองที่พวกกบฏ ณ คาเดชได้แสวงหาผู้นำคนหนึ่งเพื่อนำพวกเขากลับไป ในปี 1863 ความปรารถนาที่จะกลับไปสู่อียิปต์และการเลือกผู้นำคนใหม่ ได้รับการแสดงโดยการดลใจว่าเป็นความปรารถนาที่จะเข้าไปมีความสัมพันธ์ร่วมกับโลก!

ข้อความที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ มีคำอธิบายของซิสเตอร์ไวท์นำมาก่อนเกี่ยวกับอิสราเอลโบราณที่มีได้เข้าไปสู่การหยุดพักนั้น ในบริบทแห่งการกบฏอย่างต่อเนื่องของพวกเขา นางได้ยกข้อพระคัมภีร์ที่ชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงประสงค์จะทรงสัมพันธ์กับเจ้าสาวของพระองค์อย่างไร แต่เจ้าสาวของพระองค์กลับปฏิเสธ ข้อความต่อไปนี้นำเข้าสู่สิ่งที่เราเพิ่งได้อ่านไป.

ในถ้อยคำที่นางบันทึกไว้ว่า “พระเจ้าทรงเรียกร้องให้ประชากรของพระองค์ไว้วางใจในพระองค์แต่ผู้เดียว พระองค์มิได้ทรงประสงค์ให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มิได้ปรนนิบัติพระองค์” ในปี 1863 แอดเวนติสต์แบบมิลเลอไรต์ฝ่ายเลาติเซียได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา เพื่อช่วยในความพยายามของพวกเขาที่จะป้องกันมิให้ชายหนุ่มของตนถูกเกณฑ์เข้าสู่สงครามซึ่งคร่าชีวิตผู้คนมากที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกา

“ในที่นี้ เราอ่านถึงคำเตือนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่อิสราเอลในสมัยโบราณ มิใช่พระประสงค์อันพอพระทัยของพระองค์เลยที่พวกเขาจะต้องพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารเนิ่นนานถึงเพียงนั้น พระองค์คงจะทรงนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาในที่นี้ หากพวกเขายอมจำนนและรักที่จะให้พระองค์ทรงนำพา แต่เพราะพวกเขาทำให้พระองค์ทรงโสมนัสในถิ่นทุรกันดารอยู่บ่อยครั้ง พระองค์จึงทรงปฏิญาณในพระพิโรธของพระองค์ว่าพวกเขาจะไม่ได้เข้าสู่การหยุดพักของพระองค์ เว้นไว้แต่สองคนที่ติดตามพระองค์อย่างสิ้นสุดใจ พระเจ้าทรงเรียกร้องให้ประชากรของพระองค์ไว้วางใจในพระองค์แต่ผู้เดียว พระองค์มิได้ทรงประสงค์ให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากบรรดาผู้ที่มิได้รับใช้พระองค์”

“โปรดอ่าน เอเสรา 4:1-5: ‘ครั้นเมื่อบรรดาศัตรูของยูดาห์และเบนยามินได้ยิวว่าพวกบุตรแห่งการเป็นเชลย กำลังก่อสร้างพระวิหารถวายแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล แล้วพวกเขาก็มาหาเศรุบบาเบล และมาหาหัวหน้าบรรพบุรุษทั้งหลาย และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ขอให้เราสร้างด้วยกันท่านทั้งหลายเถิด เพราะเราแสวงหาพระเจ้าของท่านทั้งหลายดังเช่นท่านทั้งหลาย และเราถวายเครื่องบูชาแด่พระองค์มาตั้งแต่สมัยเอซาร์ฮัด โดน กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ผู้ได้นำเราขึ้นมาในที่นี้ แต่เศรุบบาเบล และเยชูวา และบรรดาหัวหน้าบรรพบุรุษคนอื่น ๆ แห่งอิสราเอลกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเราในการสร้างพระนิเวศถวายแด่พระเจ้าของเรา แต่พวกเราจะร่วมใจกันสร้างถวายแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตามที่กษัตริย์ไซรัสพระราชกฤษฎีกาแห่งเปอร์เซียได้ทรงบัญชาแก่เราแล้ว แล้วประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นก็ทำให้มือของประชาชนยูดาห์อ่อนกำลังลง และก่อความยุ่งยากแก่พวกเขาในการก่อสร้าง และได้จ้างที่ปรึกษามาต่อต้านพวกเขา เพื่อให้แผนการของพวกเขาล้มเหลว”

เอเสรา 8:21-23: “แล้วข้าพเจ้าได้ประกาศให้ถอดอาหารที่นั่น ณ ริมแม่น้ำอาหะวา เพื่อเราทั้งหลายจะถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา เพื่อทูลขอจากพระองค์ถึงทางอันชอบสำหรับเรา สำหรับบุตรน้อยของเรา และสำหรับทรัพย์สินของทั้งสิ้นของเรา เพราะข้าพเจ้าจะอายุที่จะทูลขออาหารและผลไม้จากพระราชกฤษฎีกาให้มาช่วยเราให้พ้นจากศัตรูระหว่างทาง ด้วยว่าเราได้กราบทูลพระราชกฤษฎีกาว่า พระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเราทรงอยู่เหนือบรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์ เพื่อประโยชน์แก่เขาทั้งหลาย แต่ฤทธานุภาพและพระพิโรธของพระองค์ทรงมีต่อบรรดาผู้ที่ละทิ้งพระองค์ ดังนั้นเราทั้งหลายจึงถอดอาหารและวิงวนต่อพระเจ้าของเราในเรื่องนี้ และพระองค์ทรงสดับคำวิงวนของเรา”

“ผู้พยากรณ์และบรรพบุรุษเหล่านี้มิได้ถือว่าชนชาติแห่งแผ่นดินนั้นเป็นผู้มีสการพระเจ้าเพียงแท้ และแม้ว่าคนเหล่านั้นจะแสดงตนเป็นมิตรและปรารถนาจะช่วยเหลือพวกเขา พวกเขาก็มิได้กล้าร่วมมือกับคนเหล่านั้นในสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสการพระเจ้า เมื่อขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อสร้างพระวิหารของพระเจ้าและเพื่อฟื้นฟูการมีสการพระเจ้า พวกเขาจะไม่ทูลขอความช่วยเหลือจากกษัตริย์ให้ทรงช่วยระหว่างทาง แต่ด้วยการถอดอาหารและการอธิษฐาน พวกเขาแสวงหาความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงพิทักษ์และทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์จำเริญขึ้นในการพยายามปรนนิบัติพระองค์ พระผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวงไม่ทรงต้องการความช่วยเหลือจากศัตรูของพระองค์เพื่อสถาปนากการมีสการพระเจ้า พระองค์มิได้ทรงเรียกร้องเครื่องบูชาที่มาจากความอธรรม และมีได้ทรงรับของถวายจากผู้ที่มีพระอื่นอยู่ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า”

“เรามักได้ยินคำกล่าวที่ว่า: ‘พวกท่านเคร่งแคบเกินไป’ ในฐานะชนชาติหนึ่ง เราพร้อมจะเสียสละทุกสิ่งเพื่อช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด หรือเพื่อนำพวกเขาไปสู่ความจริง

แต่เรามีอาจารย์ร่วมเป็นหนึ่งในพวกเขา รักสิ่งที่พวกเขา รัก และมีมิตรภาพกับโลกได้ เพราะหากเราทำเช่นนั้น เราก็จะตกอยู่ในสภาพเป็นศัตรูกับพระเจ้า” Testimonies, volume 1, 281, 282.

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้ โดยเชื่อมโยงกับคำอธิบายของเธอเกี่ยวกับการกบฏที่คาเดซัว “พระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง มีทรงต้องการความช่วยเหลือจากศัตรูของพระองค์ในการสถาปนาการนมัสการพระองค์ พระองค์มีได้ทรงเรียกร่องเครื่องบูชาแห่งความชั่วร้าย
ทั้งมิได้ทรงยอมรับของถวายจากผู้ที่มีพระอินไว้ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์” ในปี ค.ศ. 1863
ขบวนการแอ็ดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์ฝ่ายเลาตีเซีย ได้กลายเป็นคริสตจักร
และได้ก่อพันธมิตรกับอำนาจที่จะบังคับให้มีการนมัสการวันอาทิตย์เหนือชนชาติ
และต่อจากนั้นเหนือโลกทั้งสิ้น

ในบทความถัดไป เราจะดำเนินการพิจารณาต่อไปเกี่ยวกับแนวคำพยากรณ์ที่นำไปสู่ปี 1863
ซึ่งเป็นศิลาของช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ตั้งแต่ปี 1844 จนถึงปี 1863

สิ่งที่ได้เคยมีมาแล้ว ก็จะมีอีก; และสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว ก็จะถูกกระทำอีก; และไม่มีสิ่งใหม่ใด ๆ
ภายใต้ดวงอาทิตย์ มีสิ่งใดหรือที่อาจกล่าวได้ว่า ดูเถิด สิ่งนี้ใหม่? สิ่งนั้นได้มีมาแล้วแต่ครั้งโบราณกาล
ซึ่งมีอยู่ก่อนเราแล้ว ข้าพเจ้ารู้ว่า ไม่ว่าสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำ สิ่งนั้นจะดำรงอยู่เป็นนิตย์;
ไม่มีผู้ใดจะเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไปได้ และไม่มีผู้ใดจะตัดสิ่งใดออกได้; และพระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้น
เพื่อมนุษย์จะยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์ สิ่งซึ่งได้เคยมีมาแล้วก็ดำรงอยู่บัดนี้;
และสิ่งซึ่งจะมีต่อไปก็ได้เคยมีมาแล้ว; และพระเจ้าทรงเรียกทวงเอาสิ่งที่ล่วงไปแล้วนั้น ปัญญาจารย์ 1:9, 10;
3:14, 15